

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HEE WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

N° 7

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :
DANK U, COMMANDANT CARTER

**DANK U,
COMMANDANT
CARTER!**

Een volledig
verhaal door
D. ATTANASIO

Verdorie! « Volgens het reglement moet de officier zelf zijn reis betalen, en zijn onkosten indienen bij zijn aankomst... Denken die kerels dan, dat ik dat ook niet wist?... Wat een schurk!...

Joe richt zich vervolgens rechtstreeks tot de minister van landsverdediging, en verklaart hem zijn moeilijke financiële toestand. Resultaat: hij ontvangt een blaam, en het formele bevel zich onmiddellijk op weg te begeven!...

Goed!... Als u de zaak zo ziet, mijnheer de minister, zullen we de zaak op onze manier oplossen...

En Carter neemt een kransig besluit...

Wat schik je te doen, Joe?

Ik ga te voet!...

Volgens de bewoordingen van mijn marsbevel moet ik het marinecommando voortdurend op de hoogte houden van mijn verblijfplaats, en daarbij staat er niet eens vermeld tegen wanneer ik te San Francisco moet aankomen... Wie laatst licht, best licht!...

En luitenant Carter trekt zijn gala-uniform aan, en maakt zijn reiszak klaar...

Op 25 augustus 1870 bij dageraad...

Vijf duizend kilometer te voet. Wat een kerel!

We laten het aan ons hart niet komen, hoor jongens!...

Bij het vallen van de nacht heeft Carter een klein stadje bereikt met name Rast Haddam...

Excuseer, mevrouw, zou u me kunnen zeggen waar het postkantoor is?

Tien minuten later...

Zou u dit telegram willen zenden naar het Marinecommando te Washington

Ja zeker, mijnheer!

«Uitvoering bevel RZ/402 Stop Luitenant Carter te voet op weg naar San Francisco Stop Ik zend u dit telegram om u mijn positie mee te delen Stop Heb vandaag 35 km afgelegd Stop Slaap in hooischuur Stop... Wei verdorie!... Die is goed!...

De volgende dag te Washington...

Die man is stapelgek geworden... 5.000 km te voet!... Als hij zo voort gaat, maakt hij heel de Marine belachelijk...

En intussen trekt Carter steeds vrolijk verder!...

Plotseeling...

Een schip in het gezicht! Ik vraag een plaats aan boord...

Carter bemerkt dan pas dat de wagen een kwalijk ruikende vracht vervoert...

Mest! We mogen niet te moeilijk zijn... Mag ik mee rijden, mijnheer?

Joe installeert zich naast de boer, en knoopt een gesprek aan...

Zo, u trekt te voet door het land, mijnheer?...

Ja, ik heb zelfs niet eens een paard!...

Ha, u weet toch met paarden om te gaan?... Zou u de teugels niet willen vasthouden, terwijl ik een dutje doe?...

Ja, maar... Ik ken de weg niet...

Trek u dat niet aan, mijn paard Slim kent hem wel!...

Enkele minuten later...

Juu, Slimmeke!...

En twee kilometer verder kruist een wagentje de mestkaar...

Wel lieve hemel! Een marine-officier die met een mestkar rijdt! Dat heb ik nog nooit gezien!...

En de man met het wagentje maakt rechtomkeer...

Excuseer me luitenant... Waarom rijdt u met een mestkar?

Wat gaat u dat aan, burger?...

Dat gaat me zeker aan! Ik ben generaal Hawkins, adjunct-stafchef!...

En Carter gaat in houding staan...

Scheepsluitenant Joe Carter! Tot uw dienst, generaal!...

Op dat ogenblik wordt Slim door een wesp gestoken...

BZZZZ!

En dan gebeurt de ramp...

Hé, knol!...

Slim slaat op hol...

Wel, nu loopt het de spui-gaten uit... Ik zal een gepeperd rapport opstellen!...

's Avonds vindt Joe een «spectaal» onderkomen...

Ik kan u niets anders aanbieden, luitenant...

Ik vraag niets meer! Dank zij uw echtgenote is mijn uniform weer netjes... Nogmaals dank, sheriff!...

Intussen te Washington...

« In de gevangenis. Inwoners van Litchfield vinden het nogal erg democratisch dat een commandant van de marine te voet gaat. Hier koop ik een huis, wanneer mijn onkostenrekening, die ik drie jaar geleden indiende, zal vereffend zijn!... »

Ha, die rakker, dat is goed!

Op 30 augustus in 1870 doet luitenant Carter een triomfantelijke intrede te Albany...

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH

TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

BIJ zijn dood verdeelde Pepijn de Korte zijn koninkrijk tussen zijn twee zonen Karel en Karloman. Deze laatste kreeg het zuidoosten, terwijl Karel het noordwesten ten deel viel. Om zijn rijk te regeren wordt Karel geholpen en gesteund door twaalf paladijnen. In Aquitania breekt een opstand uit en Karel heeft zijn broer gevraagd hem te helpen om de opstand te dempen.

Enkele dagen later...

Waar zijn je soldaten, Karloman? Wij moeten de opstand dempen!

Waarom «wij»? In jouw koninkrijk brak de opstand los, dus is het jouw plicht de rebellen te verslaan!

Pas op, Karel! Laat je niet doden want dan zou ik verplicht zijn over twee rijken te heersen!

Karel rukt dus alleen op...

We moeten er een eind aan maken. Geen medelijden met de opstandelingen!

Leve koning Karel!

Viktorie!

Chargeer!

Medelijden

Wij geven ons over!

VLUCHT! VLUCHT!

Spaar me in naam van Christus!

Vermits je Christen bent, laat ik je het leven. Ga en zeg overal dat de Franken overwonnen!

Hunald, de chef van de opstandelingen wordt gevangelijk voor Karel geleid...

Ik ben in je macht. Dood me!

Jij bent monnik, ik ben koning en soldaat. Het was mijn plicht de opstand te dempen.

Je zult voortaan in een klooster leven en bidden voor de ongelukkigen wier dood je op het geweten hebt!

Karel schenkt het bezit van de opstandelingen aan de Franken. De vrede heerst weer in Aquitania. Een konflikt tussen hem en zijn broer Karloman wordt onvermijdelijk...

En tijd nadien doet de koningin-moeder een voorstel aan Karel

Zou je geen Longobardische prinses willen huwen, Karel?

Karloman zou afzien van het plan me aan te vallen, indien ik zulks deed maar... ik houd niet van de Longobarden!

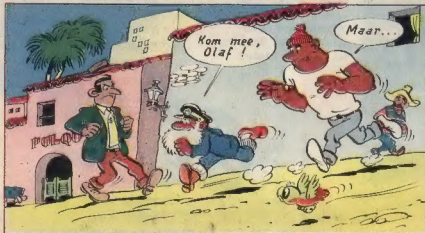
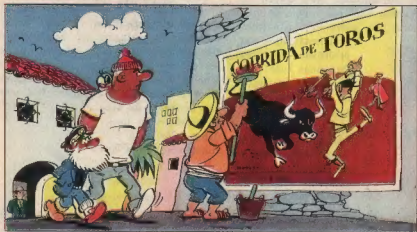
Ik zou willen dat je in vrede kon leven met Karloman... De dochter van de koning van de Longobarden is zeer mooi!

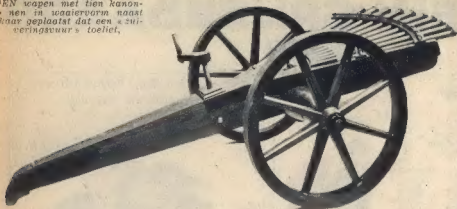
KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR

Blanchet

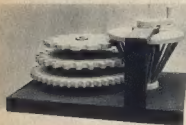

EEN MACHINEGEVEER
IN WAAIERVORM
EEN wapen met tien kanon-
nen in waaiervorm naast
elkaar geplaatst dat een « zui-
veringsuur » toeliet.

AAN HET GENIAAL BREIN VAN
LEONARDO DA VINCI ONTSPRO-
TEN, NU VIER EEUWEN GELEDEN,
TOESTELLEN WELKE DE MO-
DERNE GELEERDEN THANS NOG
VERBAZEN.

BIJ DE WIEG VAN DE MODERNE WE

2. — DE VERSNELLIJGSDOOS
EEN toestel uitgevonden door Leo-
nardo da Vinci om verschillende
snelheden te creëren, uitgaande van
de rotatie van één tandrad. Drie
schijven draaien tegelijkertijd doch
met een verschillende snelheid.

DE dingen komen meestal niet vanzelf, ze groeien langzaam. Onze
moderne wereld, de wereld van electriciteit, van plastic, van
atoom en automatisme kwam niet in een dag tot stand. Ergens begon
het, ergens stond de wieg van die wereld. Vele van de moderne toe-
stellen die we thans in hun volgroeide, in hun volmaakte vorm kennen,
ontstonden in het geniale brein van Leonardo da Vinci. Je weet het,
hij was schilder, beeldhouwer, architect, dichter, komponist, mate-
maticus, ingenieur, opticus, anatomist, botanicus, geograaf en carto-
graaf. Zijn rusteloze geest was steeds op zoek naar nieuwe wegen.

LEONARDO DA VINCI werd geboren
op 15 april 1452 en bracht zijn
jeugd door in Florence, toen een centrum
van kunst en kultuur. Niet alleen de
kunst trok hem aan, maar ook en mis-
schien vooral, de mens en de natuur.

Daarnaast alles wat
praktisch was en
de mens van nut
kon zijn. Hij bouw-
de verdedigingswer-
ken, kanalen, slui-
zen, ontwierp de
plannen voor mo-
derne steden en ob-
serveerde geduldig
de vlucht van de
vogels om te weten
« hoe » zij vlogen.
Tijdens z'n gevuld
leven werkte hij
voor de hertog van
Milaan, voor de Re-
publiek van Vene-
tie, voor de Medici.

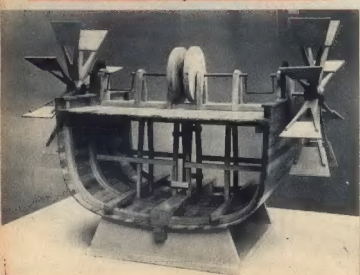
voor Paus Leo X en ten slotte voor
Frans I, koning van Frankrijk. Hij stierf
te Amboise aan de Loire in 1519.

De grote geleerde stelde zijn ontdek-
kingen nauwkeurig te boek en gaf uit-
voerige beschrijvingen van zijn experi-
menten, opzoekingen en berekeningen.
Hij liet merkwaaardige schetsen na en
schreef van rechts naar links. Spiegel-
schrift dus en om het te ontcijferen,
moet je een spiegel hebben. Het werk
van Leonardo da Vin-
ci omvat vele boek-
delen. Hier zie je dan
enkele maquettes, ge-

3. — HET STOOMKANON

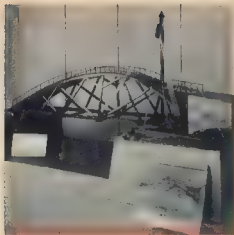
DE ziel van het kanon werd op een hoge tempera-
tuur gebracht door gloeiende kolen. Het water
werd er naartoe gevoerd langs een sluisdeur. Het ver-
dampte ogenblikkelijk, veroorzaakte een sterke druk-
king en deze drukking stuwde het projectiel uit de
loop.

4. — SCHIP MET SCHOEPRADEREN

EEN toestel om het schip mechanisch voort te bewegen. Het
schoeprad moest echter met de hand gedraaid worden.

6. — **EEN DRAAIBRUG**
DEZE brug, bestemd om een versterkt eiland met het vasteland te verbinden, kan gedraaid worden.

RELD

7. — **DE CRIC**
DE voorloper van de moderne cric die wij thans kennen. Iedereen heeft al wel eens een auto-cric in de hand gehad.

kozen tussen de vele machines en instrumenten uitgevonden door Leonardo da Vinci.

De maquettes werden uitgevoerd naar de plannen van de beroemde ingenieur en men kan ze bewonderen op een tentoonstelling die door Europa reist. Ze geven je reeds een klein idee van de universele geest die da Vinci was.

5. — **DE EERSTE AUTO**
DIT primitief houten rijtuig werd voortbewogen door veren. Het was de eerste wagen mechanisch op gang gebracht. Men weet niet of hij ooit werd gebouwd. Het verkleind model, gebouwd naar de plannen van da Vinci, rijdt echter.

EEN GROTE EXCLUSIVITEIT KUIFFE

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

EEN PRAATJE OVER DE DAVIS BEKER

BIJ tennis hoort zon. Het wordt gewoonlijk en misschien ook wel het liefst gespeeld buiten en bij mooi weer. De liefhebbers beoefenen deze sport echter ook in de winter op de overdekte courts. Voor diegenen die in nationale of in internationale competities wensen mee te spelen, is het vanzelfsprekend noodzakelijk ook in de winter tennis te spelen.

Heel wat puike tennisspelers wensen dit jaar mee te dingen voor de beker van de koning van Zweden, zodat men deze prijs bijna de Davis Beker van de winter zou kunnen noemen.

Tennis is eigenlijk geen sport meer van liefhebbers. Natuurlijk maakt men nog onderscheid tussen de beroepsspelers

en de liefhebbers maar dat is komedie! De eenen worden officieel betaald, de anderen krijgen vergoeding van onkosten; dat is het enige verschil. Sedert lang vraagt men om deze termen af te schaffen want, zowel onze liefhebbers als onze beroepsspelers, zouden er alle belang bij hebben moesten ze de handen in elkaar leggen en hun krachten samenbinden. De Internationale federatie van Lawn-tennis wenst hier echter niets van te horen.

Dat is natuurlijk het goede recht van deze heren.

Tot nog toe werden de wedstrijden voor de Beker van de koning van Zweden in de beste sportieve geest gespeeld. Dit jaar echter deed er zich tijdens de match Zweden-België een ongelukkig incident voor.

Onze landgenoot Philippe Washer leidde in de 3e set met 5 spelen tegen 2.

Toen fluisterde de kapitein van de Zweedse spelers iets in het oor van de rechter-arbitrator (zo wordt althans gezegd).

Wat hij zei, kon niemand verstaan maar nadien begon de arbitrator de 'fouten met de voeten' die Washer maakte onverbiddelijk te bestraffen. Dit gebeurde elf keren in drie spelen.

Ten slotte won Davidson met 7 tegen 5. Washer gaf het op. Het speelt hem dat hij zijn service niet anders geven kon en vermits hij zijn service sedert vele jaren op deze wijze geeft is het wel een beetje laat om nog te veranderen...

We weten dat Philippe Washer een perfecte service heeft en we menen dat het hier alleen ging om een manoeuvre van de Zweden.

We vinden dat heel erg jammer want de Scandinaviërs zijn over het algemeen zeer sportief en zeer eerlijk. Het ware te wensen dat de volgende wedstrijden, en dit geldt niet alleen voor tennis, zouden gecontroleerd worden door een neutraal scheidsrechter d.w.z.

door een scheidsrechter die noch tot de ene noch tot de andere ploeg behoort.

★

DE SNELSTE KENNERS

Armin von Büren legde in het sportpaleis van Antwerpen één kilometer af in 1' 03" 2/10. In 1956 in Zürich deed hij er 1' 01" 6/10 over.

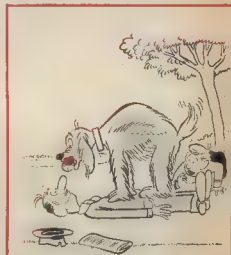
S. Patterson te Brussel in 1953: 1' 02" 4/10.

A. Van Vliet, Antwerpen, 1954: 1' 02" 4/10.

G. Peters te Brussel in 1944: 1' 03" 2/10.

Onze landgenoot Philippe Washer in actie.

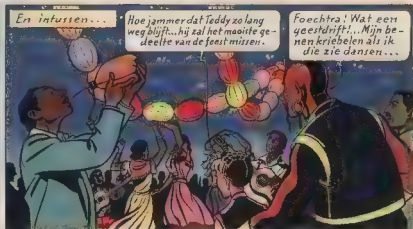
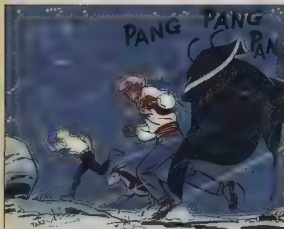
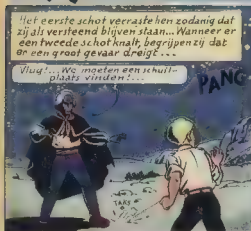

— Speel met de bal, Mr. Gate! Hij wil alleen maar met de bal spelen!

HET GEHEIM VAN

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

*Ik werd getroffen in de rug... het is pijn-
lijk maar niet zo ernstig... alhoewel de
wonde tamelijk diep is... Het zal wel
gaan, kind, het zal wel gaan...*

AA11.

KETS

Wees kalm, Wij, Zonen van
de Wind weten ons steeds
te redden...

A stylized illustration of a desert landscape. A winding path leads through the scene. On the left, a person on a horse and a person on foot are walking. The background features large, rounded rock formations under a blue sky. The style is simple and graphic, with bold outlines and flat colors.

A stylized illustration of a donkey standing in a field at night. The donkey is dark-colored with a lighter, patterned underbelly. It is looking down towards a small, dark silhouette of a person sitting on the ground. In the background, there are silhouettes of trees and a small figure standing. The sky is dark blue with a crescent moon. The entire illustration is framed by a decorative border.

Dat zal ik je uitleggen...
Je begraaft me in het zand...

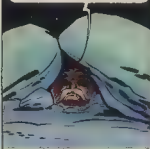

A black and white illustration showing a man in a turban and a woman in a headscarf looking at each other. The man is on the left, wearing a turban and a dark jacket. The woman is on the right, wearing a headscarf and a light-colored top. They are both looking towards the center of the frame. The background is simple, with some horizontal lines suggesting a landscape or sky.

Vergeet het niet!...
DE ZESTIENDE STERRESTRAL!...

Goed kind...dank je...
heb vertrouwen...DEVEL
AMEN NA POMUKJA : (1)

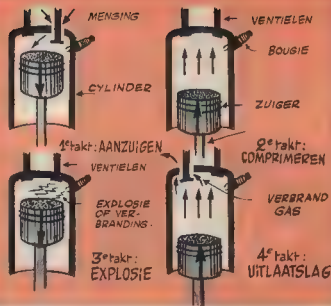
KUIFJE 7 ★ BLZ. 13

133 new 4-manifolds

JE hebt de motorkap van een auto al vaak open gezien en het is mogelijk dat een motor voor jou geen geheimen meer heeft. Misschien zijn er echter nog enkele jongens die verloren lopen in het binnenste van de auto en daarom hier een paar woorden uitleg.

● **DE CYLINDER:** Het is een cilindervormig stuk, waarin een zuiger op- en neer beweegt. De kulas of cilinderkop is volledig afgesloten. De explosie van de gassen gebeurt in de verbrandings- of explosiekamer. Het op- en neer gaan van de zuiger wordt in een rotatie-beweging omgezet door de **drijfstaang**, waarvan de voet geartikuleerd is, rond de kruken van de **krukas**.

● **DE CYLINDERINHOUD:** De beweging van de zuiger in de cilinder bepaalt een volume. Dit volume hangt af van de **boring** (de diameter van de cilinder) en de **slaglengte** (de afstand door de zuiger in de cilinder afgelegd) van de zuiger. Men moet

ZO WERKT EEN VIERTAKT-MOTOR

DE AUTO VAN BINNEN BEKEKEN

boring en slaglengte kennen om het volume, door de zuiger in de cilinder afgedrukt, te berekenen. De inhoud van één cilinder is, vanzelfsprekend, te vermenigvuldigen met het aantal cilinders dat de motor bevat om de volledige cilinderinhoud te kennen. Een PK. Renault heeft een cilinderinhoud van

747 cm³ of 4 cilinders van 187 cm³. Een motor met grote cilinderinhoud verbruikt meer dan een motor met kleine cilinderinhoud en dit bij gelijke snelheid. Er zijn echter uitzonderingen.

● **HET AANTAL OMWINDINGEN:** Het aantal omwindingen is gelijk aan de **snelheid** waarmee de motor draait d.w.z. aan het aantal toeren die de krukas per minuut doet. Een motor ontwikkelt een grotere kracht al naar gelang hij vlugger draait.

● **DE KRACHT VAN DE MOTOR:** De kracht van de motor is een van de belangrijkste (zo niet het belangrijkste) van een auto. Men spreekt over het **fiscaal vermogen** (of kracht) van de motor — en deze wordt bepaald door de cilinderinhoud — en van het **effectief vermogen** d.w.z. de kracht

die de motor ontwikkelt wanneer hij het hoogst aantal omwindingen maakt. Fiscaal en effectief vermogen worden uitgedrukt in paardekracht: PK.

Een PK. = 75 kilogram-meter per seconde of de kracht (energie) die vereist is om in één seconde op één meter hoogte een gewicht van 75 kg op te tillen. Een 2 PK. Citroën ontwikkelt 12 PK. Een Ford Thunderbird 203 PK.

De motor geeft zijn hoogste rendement niet wanneer hij het grootste aantal omwindingen maakt. De motor geeft zijn hoogste rendement wanneer hij een minimum aan brandstof verbruikt voor een bepaalde afstand. Het aantal omwindingen ligt op dat ogenblik op ongeveer twee derde van het hoogste aantal toeren dat de krukas maken kan.

(Wordt voortgezet.)

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

OPERATIE WAAGHALS

Hilary en Ken Dolan verblijven zich in een goedrestaurant, maar worden ontdekt. Een paar mensen...

DE ONBEKENDE OP HET TERRAS

(73) KEN had de deur van het kantoorje reeds opengeworpen en rende als een gek naar buiten. Hij werd op de hielen gevolgd door Hilary. Zodra ze van hun eerste verrassing bekomen waren, zetten de werklui de achtervolging in. Gelukkig voor de vluchtelingen was het station slecht verlicht en zo konden ze, zonder gehinderd te worden, een plaats bereiken waar het volledig duister was. Hun achtervolgers waren in alle richtingen gelopen, maar zij verloren heel spoedig het spoor van de twee Britten.

(75) DE spoorwegbedienden liepen nog steeds in alle richtingen en riepen nu en dan elkaar toe dat ze niemand vonden... Het duurde nog enkele minuten, dan werd alles weer stil. Het was een drukkende stilte. De stilte voor de storm... «Ze zijn er nu van overtuigd dat we er in slaagden uit het station te komen. We moeten geduld hebben, die trein zal wel eens vertrekken». De woorden van Hilary waren nog niet koud of ze voelden een hevige schok. De lokomotief werd aan de goederenwagens gehecht.

(77) PAS toen het rode licht helemaal in de nacht was verdwenen, stonden ze op. We moeten nog op twee of drie kilometer van de stad zijn. Dat is een half uur marsjeren. Toen ze te Graz toekwamen, waren er nog veel mensen in de straat. Ze keken eerst of hun uiterlijk en hun kleding niet al te veel geleden hadden onder de laatste avonturen en liepen dan ieder langs een verschillende weg naar het terras van een groot café. Daar zouden ze elkaar opnieuw treffen.

(74) WAT gaan we nu doen? vroeg Hilary. «Terug in de wagon kruipen waar we daarnaast werden uitgegooid», antwoordde Ken Dolan, dat is immers de enige plaats waar men ons niet meer zal zoeken. Hilary knikte bevestigend. Enkele minuten later lagen zij reeds tussen de balen en hadden het zeildoek weer strak boven de wagon gespannen. Zij luisterden scherp toe, zonder iets te kunnen zien. Men zocht hen nog steeds, dat hoorden ze...

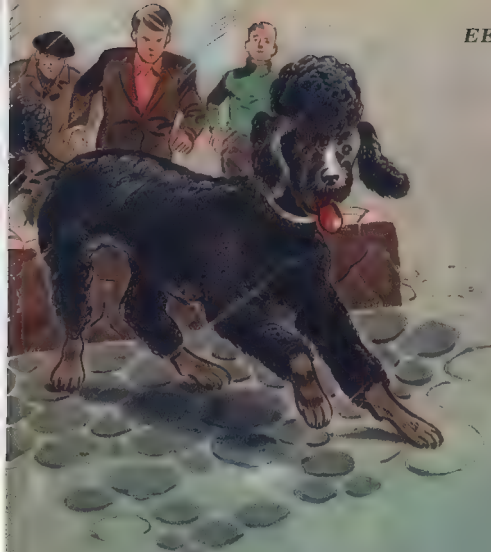

(76) HET was iets na middernacht toen ze Graz naderden. Ken en Hilary hadden het zeildoek opgelicht en wachtten tot de trein zijn vaart zou vertragen om af te springen. De trein ging nu de laatste bocht in alvorens het station binnen te lopen en remde. «Daar gaan we dan», zei Ken en gaf meteen het voorbeeld. Hilary volgde hem zonder aarzelen. Een ogenblik later zaten ze gehurkt achter de spoorlijn en keken hoe de trein, die eindeloos leek, langzaam voorbij rolde.

(78) KUK of er geen kapsalon meer open is, zei Ken tot Hilary, en laat je scheren. Ik van mijn kant, hoop er ook een te ontdekken's. Toen Ken een half uur later voor een glas bier zat, zag hij Hilary in de verte met een fris geschoren gelaat afkomen. Hij zette zich op het andere eind van het terras neer. Ken glimlachte. Hij vermoedde niet dat een man, die binnen in het café zat, hem reeds een ruime poos aandachtig gadesloeg. Eindelijk stond deze onbekende man op en liep met besliste stap naar...

Ik had

of in een stal, dan weer onder een brug sliep.

Hij werd voor landloperij opgesloten en zijn hond werd afgeleverd aan de dierenbescherming.

Janus moest acht dagen zitten en nadien gaf de kommissaris hem de raad zo vlug mogelijk ergens een onderdak te zoeken, daar hij anders opnieuw zou opgepikt worden en de straf dan zwaarder zou zijn.

Dit scheen op de arme man echter niet veel indruk te maken.

Het enige wat hem interesseerde was zijn hond, de trouwe vriend waarmee hij nu al zovele jaren lief en leed had gedeeld.

Men gaf hem het adres van de dierenbescherming en vol moed trok hij er op af. Het werd een bittere teleurstelling want, om de hond te krijgen, moest hij de onderhoudskosten van acht dagen en bovendien dan nog de taks betalen.

Janus had geen rode duit en hij kreeg zijn hond niet.

Hij ging naar de markt in de hoop daar voor een of andere marktkramer te mogen werken. De vroegmarkt was reeds ten einde

DE man die in het midden van de marktplaats van het stadje stond moest de vijftig al ruimschoots voorbij zijn, maar wekte de indruk nog kloek en gezond te zijn. Hij droeg een rozerood truitje en een zwarte broek en spande de armspieren zodanig dat enkele omstanders goedkeurend mompelden. Hij greep een hoefijzer en opende het met de hand, dan plooid hij enkele grote nagels alsof het strohalmen waren. Hier en daar klonk er bravogeroep, maar heel veel entoesiasme kon de man niet wekken. Iedereen had die kunstjes al wel eens gezien...

EEN mooie, zwarte hond die geen oog van zijn meester af sloeg, nam een oud bolhoed in de muil en liep daarmee het rijtje nieuwsgierigen af. De meesten draaiden zich haastig om en liepen huistoe, zodat er slechts enkele geldstukken in de oude hoed vielen... De man veegde het zweet van het voorhoofd, knoopte een geruite halsdoek om en trok zijn jas aan.

— Kom, Tom, zei hij tot zijn hond, we gaan elders werken. Hier moedigt men de kunstenaars niet erg aan. Kom, m'n beste vriend, we gaan.

Net op het ogenblik dat de man zijn spullen bij elkaar pakte, kwam de veldwachter de markt opgewandeld.

Hij keek naar de hercules en vroeg:

— Wat doe je hier, mijn beste man, mag ik even je patent zien?

De zame foorkramer tastte in zijn zakken en haalde daar uiteindelijk een vuil

en verfromseld stukje papier uit. De veldwachter bekeek dat vodge papier met erg kritische blik en zei cindelijk:

— Je heet dus Janus Grootjans. Hou je mij misschien voor de gek? Dat patent is reeds meer dan één jaar vervallen. Wist je dat niet? En heb je een medaille voor je hond? Neen, natuurlijk ben je ook vergeten de taks voor je hond te betalen!

— Ik geloof, stamelde hercules schuchter, dat ik thuis ergens een medaille moet hebben.

— Dat dacht ik al, riep de veldwachter, thuis heb je een medaille en die is beslist ook van het vorig jaar. Kom, ga met mij mee naar het kommissariaat.

De man volgde de veldwachter gewillig en zijn kleine, zwarte hond kwam achteraan. Hij kon aan de kommissaris niet zeggen waar hij woonde om de eenvoudige reden dat hij sedert lang geen dak meer boven zijn hoofd had en nu eens in een schuur

maar gelukkig vond hij nog een oude vrouw die hem in dienst wou nemen om haar groenten en fruit op- en af te laden en met de storkar te rijden. Als enig loon kreeg hij wat drinkgeld, een bord soep, en mocht hij 's nachts in de schuur slapen op een hoop zakken. Iedere morgen trok hij nu met de oude vrouw naar de markt. Ens daar trachtte hij nog voor enkele andere verkopers te werken en al het drinkgeld dat hij kreeg spaarde hij zorgvuldig.

Het gedacht dat hij zijn trouwe vriend spoedig zou kunnen afhalen gaf hem moed en hoop.

Na twee weken kon hij zijn droom eindelijk verwerkelijken en 's middags, na z'n werk op de markt, liep hij met grote stappen naar het huis van de dierenbescherming.

— Mijnheer, zei hij tot de bewaker, ik heb het geld voor mijn hond. Waar is hij? Ik neem hem dadelijk mee.

een trouwe vriend...

De bewaker herkende Janus onmiddellijk maar op het ogenblik dat hij de zwarte hond wilde halen aarzelde hij...

— Wel, zei Janus, kan ik hem nog niet krijgen?

— Ja, mijnheer, toch wel, maar... maar je hond is niet meer hier. Je kon juist vier en twintig uren te laat. Wij houden de dieren hier slechts twee weken, nadien worden zij op een zachte manier aan hun einde gebracht, tenzij er een liefhebber voor hen komt opdagen.

— Je bedoelt toch niet dat je mijn hond hebt gedood?

Janus was lijkbleek geworden en de bewaker was er erg mee begaan.

— Kom, zei hij, zo erg is het nu ook weer niet. Er kwam een heer bij ons vergezeld van een kleine jongen. De jongen mocht een hond uitkiezen en zijn blik viel op die van jou gevallen... Zij hebben de rekening betaald en zijn er mee weggegaan. Wees gelukkig, want je hond zal het werkelijk goed hebben, geloof mij. Op dit ogenblik zit hij met een goed gevulde maag en mooi gewassen en geborsteld op een fluwelen kussen!

Janus scheen het niet meer te horen, hij staarde in de verte en je kon het hem aanzien dat hij veel verdriet had.

Hij had immers zijn enige vriend, zijn enige troost verloren.

★

ER waren in de stad vele honden en het zou wel moeten lukken dat hij zijn eigen trouwe vriend nog ooit zou weerzien. Moest hij zijn hond terugvinden zou dat niet veel baten verniets deze nu een wettige eigenaar

had, een eigenaar die een medaille voor hem had betaald!

★

HET was een donkere dag in de maand november.

Een loodgrijze hemel hing laag over het land en het regende nu en dan.

Met de handen diep in de zakken van zijn versleten overjas, liep Janus langs de oevers van de stroom en keek naar de schepen die voorbij voeren. Plotseling weerklonk er een snijdende kreet op het water, dan hoorde hij gillen:

— Hulp! Hulp! Mijn kind is in het water gevallen.

Enkele mensen leunden over de brug. Van een van de schepen, die daar voor anker lagen, was er inderdaad een klein meisje al spelend in het water gevallen. Het kind werd meegesleept met de stroming. Haar breed geplooid rokje holde in de wind en zo dreef het kind gelijk een ballon over het water. Janus aarzelde geen ogenblik. Hij sprong met kleren en al aan in de stroom. Na enkele meters voelde hij dat het erg moeilijk zou wezen bij het kind te geraken, want zijn kleren, doortrokken van het nat, wogen loodzwaar en trokken hem naar de diepte. Hij verduubelde zijn inspanning en naderde het kind. Na een bijna bovenmenselijke strijd met de sterke stroming gelukte hij er in de kleine drenkelinge te grijpen. Zij bevonden zich nu samen ongeveer in het midden van de stroom. Het meisje spartelde en het was voor Janus een gemakkelijke taak haar mee te sleuren en haar hoofdje boven water te houden. Zijn oren

suïden en er kwam een sluiver voor zijn ogen.

Nochtans hield hij moedig vol.

Eensklaps dook er vlak naast hem een zwarte hond op en herkende hij de trouwe ogen van het dier.

Het was zijn hond, het was Tom, die bij toeval met zijn nieuwe meester langs de oever wandelde en gezien had dat zijn oude trouwe vriend in nood verkeerde. De hond greep Janus bij de jaskraag en hielp hem aldus het hoofd boven water te houden. Daar waren nu ook reeds enkele schippers die een reddingsboei uitwierpen en de moedige man en de kleine drenkelinge aan wal trokken.

De man en het kind waren gered. Terwijl de moeder haar kind omhelsde en in een warm deken wikkeld, wendde Janus zich tot zijn oude vriend:

— Mijn beste dier, mijn goede trouwe Tom, zij het, terwijl hij het dier dat droeg van het water streekde.

— Kent u mijn hond? vroeg toen een heer. Hij heet Black en ik heb hem nu sedert zes maanden. Het is een goed en mooi dier.

Toen vertelde Janus heel zijn geschiedenis.

— Zoekt u nog steeds werk en onderdak? vroeg de heer. In dit geval kunt u met mij meegaan. Ik heb iemand nodig die wat in de tuin kan werken. (I kan bij mijn inwoners en zo bent u dan weer samen met uw goede trouwe hond. Twee trouwe en dappere vrienden mag men niet van elkaar scheiden.

TOEN het viermotorig toestel met zijn bemanning van de Bermuden opsteeg was iedereen zich bewust van het gevaar. Nu zitten ze er te midden in. Grote onheils spelende wolken komen van alle kanten opdagen en daartussen zweeft het zware vliegtuig als een nietige kever, gevangen onder een geweldige loden koepel. Ondanks alle moeilijkheden vervolgt de B29 dapper zijn weg en kleeft door de reusachtige, beweeglijke grijze muur.

Aan boord van het vliegtuig werkt de bemanning in koortsachtige haast. Men neemt de snelheid van de wind op, controleert de atmosferische drukking, berekent de

snelheid van de cycloon. De B29 vliegt in het hart zelf van die cycloon en geeft alle inlichtingen omtrent deze door aan de radio van Miami, het centrum dat werd opgericht om de orkanen tijdig te zien naderen en de bevolking langs de kust te verwittigen. Alle maatregelen om de kust te beschermen en de bevolking te verwittigen kunnen meestal tijdig genomen worden. Dit belet niet dat er door de tornado's die van de Antillen komen, heel vaak enorme schade wordt aangericht en er ook dikwijls slachtoffers te betreuren zijn.

HIER krijgen we dan een ander fenomeen, een waarmee Dan Cooper aan boord van zijn «Blauwe Driehoek» reeds afrekende. Ondanks het feit dat zijn statoreactors op volle kracht werkten bleef hij onbeweeglijk in de lucht hangen. Dit berekende de aanwezigheid van een «jet-stream». De jet-streams zijn geweldige winden die rond onze aarde waaien op een hoogte die schommelt tussen 10.000 en 12.000 meter. Zij kunnen een snelheid van 900 km per uur bereiken. Voeg de wolken bij de jet-streams en bij de orkanen en je krijgt een klein beeld van onze atmosfeer.

DE atmosfeer of dampkring is het luchtdek dat onze aarde omgeeft en dat vijf miljoen miljarden ton weegt. Deze dampkring bevat de zuurstof die we nodig hebben om te leven. Boven de zes duizend meter is de zuurstof te gering voor de mens. Men moet al flink gehard zijn om tot op deze hoogte te kunnen klimmen. Hilary en Tenzing zouden nooit op de kruin van de Everest zijn geraakt zonder zuurstofapparaten. Op vijftien kilometer boven de aarde begint de stratosfeer. Dat is de deur naar de oneindige ruimte. Wat weet je over deze eindeloze donkere ruimte? Iets meer indien je de volgende plaat leest!

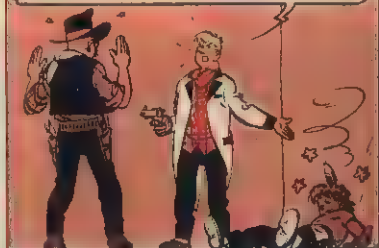
A. WEINBERG

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DE TWEE GEZICHT EN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De sheriff vernemt dat de man, die hij voor Kid aanzag, niemand minder is dan Viva Putata!...

Bravo, sheriff! Daar heb je veel tijd voor nodig gehad, hé! Doe me nu het plezier die kleine Indiaan stevig te knevelen!

Schurk! Je bent er zelfs niet voor teruggeschrokken een onschuddige in de gevangenis te laten zetten!

Dat zal hem geen kwaad doen... integendeel!

Draai je nu naar de muur, sheriff... ik wil enkele souvenirs meenemen!

De bandiet! Hij verbergt de buit in mijn eigen huis!

Hij is verstoord; dus moet ik toeslaan...

Sheriff, je was vergeten dat ik Kid Ordinn niet ben!...

En even later...

Ziezo, jij gaat met me mee!

Waarom sleur je Kleine Poedel mee? Wat wil je met hem doen?

Wat is voor het geval iemand op 'et slecht idee zou komen me te volgen. Zijn leven hangt van mijn vrijheid af!...

De nacht valt... Chick Bill keerbedroeft naar Wood City terug. Hij heeft de buit van de geheimzinnige bandiet niet gevonden.

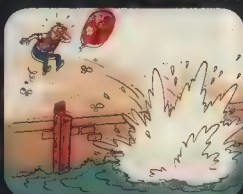
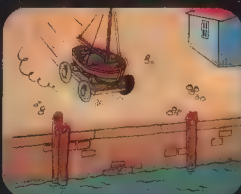
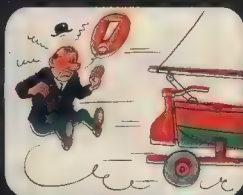

Luister, Confetti!... Ik hoor de galop van een paard!... Dat is eigenaardig... Op dit uur nog ruiters!...

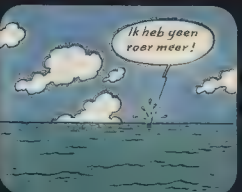
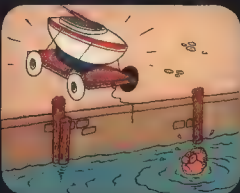
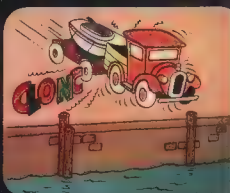
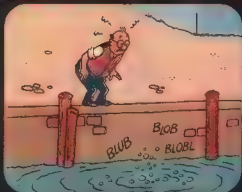

door BOB DE MOOR

7 tot 77 jaar en... de anderen!

WAAROM WAS DE KAT VOOR DE EGYPTENAREN EEN HEILIG DIER ?

DE kat is het oudste huisdier van Afrika. Vier duizend jaar geleden werd zij in Egypte als een heilig dier vereerd, na haar dood gebalsemd en als een mummie in een graf geleid. In Bubastis, een stad in de Nijldelta die aan de maangod was gewijd, hebben de oudheidkundigen duizenden kattenmummies ontdekt. Het komt ons erau zonderling voor de Egyptenaren de kat vereerden. Daarvoor moet er

zen en ratten en ieder jaar werden er honderden katten geslacht en in de braadpan gestopt. De priesters, die de heersende klasse vormden, waren eigenaars van grote graanvoorraden en zij bescrepen beter dan wie ook het gevaar van een muizenplaag en het nut van de kat. Het is daarom dat zij de kat, kort en goed, heilig verklaarden. Minneke poes werd toegewijd aan de zonnegod Ra en aan de maangodin Bast. Wie een kat doodde, werd voortaan met de dood gestraft. Zowel de zonnegod als de maangod werden soms voorgesteld met de kop van een kat. Minneke poes stond nu onder de hoge bescherming van de priesters en iedereen vertoefde en verzorgde haar. De kat hield de muizen

toch een reden geweest zijn en die reden is heel eenvoudig: de kat was nuttig! Egypte is het kind van vader Nijl en van het water van deze stroom, hangt het wel en het wee van heel het land af. In de vette jaren als al de graanschuren vol waren, wisten de Egyptenaren dat de maagere jaren onafwendbaar zouden volgen en men met het kostbare graan zeer spaarzaam moest omgaan. Men moest vooral verhinderen dat de ratten en de muizen het graan zouden opeten, en de beste wachtster bij de graanzolder was de kat. De overheid drukte de Egyptenaren dus op het hart de kat te beschermen. Heel veel indruk maakte dit blijkbaar niet, want de graanvoorraden werden ieder jaar lelijk aangetast door muizen

van het graan en zo bewees zij op haar beurt de Egyptenaren een grote dienst. Misschien weet je, dat de Egyptenaren ook de ichneumon of larvensrat vereerden om de eenvoudige reden dat deze rat de slangen doodt.

H.

Lijst van de winnaars van de Kuifje's tombola 1957 in Congo

Goldzeels van Bakwanga.
Vanthourout van Leo.
Abdoulrasul van Ikéla.
Dupont van Molimba.
Durieux van Leo.
Bellache van Butembo.
Tas van Yangambi.
R. P. Forgeur van Kongo.
Lubiez van Watsa.
Lafere van Jadotstad.
Maquoy van Kanga Mongwalu.
Simoons van Leo.
Boyn van Leo.
School voor moniteurs van St-J.
Tielen.
Drabs van Bunia.
Van Meerbeek van Antwerpen.
Gomez van Tshikapa.
Paridnens van Leo.
Bovesse van Cattier.
De Lat van Leo.
Bodson van Leo.
Crèveœur van Elisabethstad.
R. P. Longueval van Astrida.
Levanium van Kisantu.
R. P. Gils van Bobandana.
N-D. Kollige
van Bukavu.
Fernandes van Leo.
Giltay van Leo.
Waegemans
van Matadi.
Pahaut van Leo.
De Schepper van Leo.
Verhelst
van Fumu Putu.
Deernaerker de Tely.

Poncelet van Bunia.
Du Soleil van Stanleystad.
Holemans van Molimba.
Gallizine van Paulis.
R. P. de Viron van Nyanza.
Dethée van Aketi.
Van Parys van Bakwanga.
Dens van Kigali.
De Broeders van de H. Jozef van Lomlu.
Dewez van Boma.
Tas van Cogulithstad.
Van Haecke van Bukavu.
Vanderveken van Leo.
Hallieux van Kamula.
R. P. Vandenheuvel van Leo.
Decoster van Wamba.
R. P. Poupeyre van Bukavu.
Kivits van Boma.
Lennor van Leo.
Kennes van Leo.
Despas van Leo.
Hébrant van Leo.
Lambert van Lissala.
R. P. Iwens van Jadotstad.
Lubiez van Watsa.

— He, maats, wat doen jullie met de prioriteit van rechts ?

SCHUD HET UIT JE MOUW DOOR

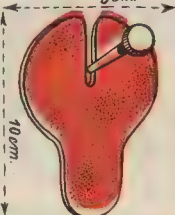
Wie een nagel in de muur moet slaan...

WIE een nagel in de muur of in een meubel moet slaan en er niet al te veel verstand van heeft, klopt er nogal eens naast... Je kan op je vingers slaan, zoals onze beste meester Mus, je kan ook naast de nagel kloppen en aldus de muur of je meubels beschadigen. Om aan dit laatste te verhelpen, doe je het volgende: je knipt een stuk rubber uit een oude hinnenband. Knip dit stuk hartvormig en zorg er voor dat het ongeveer 5 cm breed en 10 cm hoog is. Bovenaan en in het midden, knip je een gleuf. Kijk

naar tekening 1.

Zodra je nagel een klein stukje in de muur of in het meubel zit, schuift je dit stuk rubber onder de nagel en wel zodanig dat de nagel in de gleuf zit. Je kan nu best eens links en eens rechts van de nagel slaan, je muur of je kast zal niet beschadigd zijn: je klopt op het rubber. Is dat geen fijn trucje?

FIG.1 5cm.

MENEER

Vévé

KOMT WEER!

ZA! EN HOU WEL VAN VIER!
DAT WU ZIKS NIETS VAN MIJ
HEBBER GEHOORD, IS NIET
ZIJN SCHULD; MIJ HEERT
NANKE LUK IN AL DE TUD EEN
...ZELLE REES AVONTUREN
GELEEF...

- HET ENE AL
ERGER DAN HET ANDERE!

GELEUKKIE WIST MIJ OP MIJ
NIPPERTJE AAN ZIJN VONDEN
TE ONTKOMEN, PANK EU DE
VINDINGENKIE...

WELNU, VANAF AANKOMENDE WEEK KUNNEN
JULLIE MIJER DIEBENDE AVONTUREN
VOLGEN.

...EN DE DURE VAN ZIJN
ZONEN EN VAN ZIJN VRIEND
HENK KOMMAT, DE
RECHTE AUTO-PLOOT,
WILLEN JULLIE ER
MEER VAN WETEN?

MENEER Vévé in SAN CYLINDRO

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIAANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

VIJF MINUTEN VOOR TWAALF

DE grote klok van de geschiedenis stond op vijf minuten voor twaalf, maar de Romeinen wisten het niet. Constantijn de Grote kreeg als opvolgers een trio dat van regeren niet veel terecht bracht en elkaar als wilde dieren verscheurde. Dan kwam Julianus, die niet zo kwaad was, en na hem weer een stel nietsnutten. Theodosius de Grote volgde hen op. Hij was de laatste incarnatie van het Romeinse Rijk.

1. - EEN MORIELIJK BEGIN

CHRISTENE schrijvers gaven Constantijn de bijnaam «de Grote» en dat is best te begrijpen. Constantijn was echter niet altijd zo groot! Hij liet zijn zoon Crispus ombrengen en nog een reeks andere mensen die hem in de weg stonden. Hij bekeerde zich tot het Christendom op het einde van zijn leven en zijn drie zonen, Constantijn, Constans en Constans volgden hem op. Zij lieten hun kozijs vermoorden en begonnen toen met elkaar te vechten.

2. - JULIANUS DE AFVALLIGE

JULIANUS was een neef van Constantijn de Grote en wist te ontsnappen aan de slachting van zijn familie. Hij was een zeer bekwaam man en bovendien een goed veldheer. Te Lutetia (nu Parijs) liet hij zich tot keizer uitroepen. Zijn paleis is nu het museum van Cluny. Hij was Christen maar ging weer over naar het heidendom. Hij wou de tempel van Jeruzalem weer opbouwen om te bewijzen dat het Evangelie loog maar, toen men met het werk begon sloegen er vlammen uit de fondamenteën op en de arbeiders vluchten in paniek. Julianus sneuvelde tijdens een veldtocht tegen de Perzen. Stervend fluisterde hij: «Nazareër, gij hebt gewonnen!»

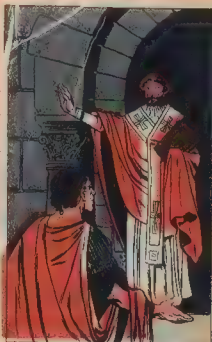

3. - THEODOSIUS DE GROTE

THEODOSIUS verenigde gans het Romeinse Rijk voor een laatste maal. Hij was een Spanjaard en had de Goten bevochten toen hij over het oostelijk gedeelte van het rijk heerste. Hij was streng, soms hardvochtig. Generaal Maximus, die een samenzwering had op touw gezet, werd door hem onthoofd.

4. - GIJ ZULT NIET DODEN

THEODOSIUS was Christen en maakte van het Christen geloof de staatsgodsdienst. Hij liet de heidenen niet vervolgen, maar vernielde veel tempels. Voor de bisschoppen had hij een grote eerbied. Op zeker dag ging hij naar de kerk van Milaan — dat was vlak omdat hij de opstand van Theodosius de Kleine had ingedrukt door 10.000 mensen te laten vermoorden — en op de drempel opgewacht door de bisschop van Milaan, Ambrosius. Deze zei: «Ge komt hier pas binnen nadat gij een penitentie van acht maanden hebt gedaan.» — «God heeft David vergeven!» — zei de keizer. «Ge hebt David gevolgd!» — in de zonde, volg hem nu ook in de boete. Theodosius boog instemmend.

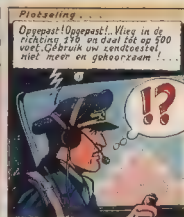
5. - HET OOSTEN EN HET WESTEN

ALVORENS te sterven verdeelde Theodosius zijn rijk tussen zijn twee jonge zonen. Arcadius kreeg het Oosten en vestigde zich in Constantinopel. Honorius kreeg het Westen en vestigde zich in Ravenna, daar deze beter beveiligd was tegen de invallen van de Barbaren dan Rome. Het rijk van het Oosten bleef duizend jaar stand, dat van het Westen was zijn onderdaan.

DE MUUR VAN

TERST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

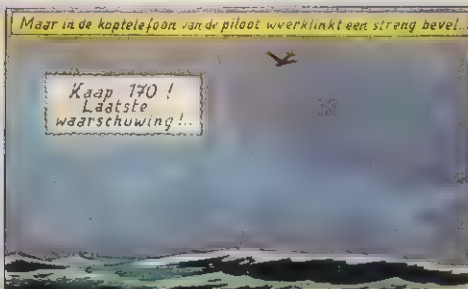
DE STILTE

Op de vleugel van het vernielde toestel, ontdekt Dan Cooper een schijf waarop vreemde letters gegrift zijn.

Ze vliegen recht voor ons !!!

Ze snijden ons de weg naar Helsinki af!... We moeten zien de kust te bereiken. Ik vlieg naar het noorden...

Maar in de koptelefoon van de piloot weerklinkt een streng bevel:

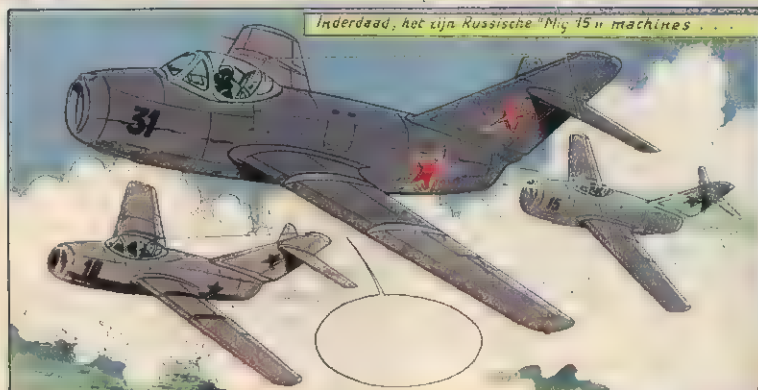
Kaap 170!
Laatste
waarschuwing!

En dan wordt het stil.
Enkele seconden later...

Ze
keren
terug!

Veen! Het zijn andere
toestellen... Het zijn
andere toestellen...
Men zou zeggen dat
het jagers zijn!

Inderdaad, het zijn Russische "Mig 15" machines...

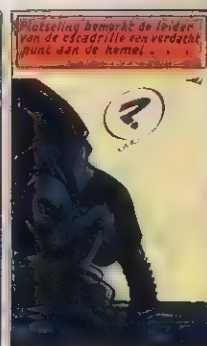

Ik roep het Zweedse toestel SE-DKE!
Het bevindt zich boven de Russische
territoriale wateren van het eiland
Ostrov Khiuma. Ik geef u bevel
naar het eiland te vliegen
en er te landen.

De Zweden gehoorzamen en begeven zich naar de Sovjet Unie...

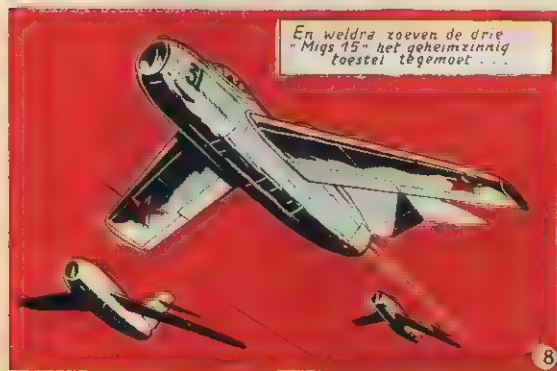
Oef! Die jagers zijn nog niet op tijd gekomen om ons te begeleiden... We zullen het na de landing wel verklaren...

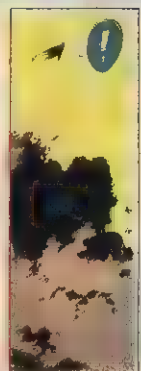
Plotseling bemerkt de leider van de escadrille een verdacht punt aan de hemel...

Groepoverste van
Rode Steer 3 en 4!
Verlaat formatie
en volg me! Doel:
niet geïdentificeerd
vliegtuig links
boven!

En weldra zoeven de drie
"Migs 15" het geheimzinnig
toestel tegemoet...

Kom maar af!... Dat wordt een pret!...

ЧТО? ЗТО
ТАКОЕ?

KRUIS of MUNT

KOERS TEGEN HET JURWERK

DE zon stond hoog aan de hemel, de zee schitterde, maar was helemaal leeg en verlaten. De Fairchild vervolgde zijn weg door de eindeloze en lelijke zee. Big deed alles wat mogelijk was om brandstof te sparen en Pasja maakte ingewikkelde berekeningen. Hij zag er bezorgd uit.

— Op een mirakel moeten we niet hopen, zei hij zachend. Ondanks het feit dat we meer brandstof meenemen, dat we strikt nodig hadden, hebben we een te kort voor rijftien minuten... Het toestel is te zwaar en je hebt te veel benzine verbruikt om me op te pikken. Bovendien ben je daardoor enigszins afgedwaald.

Hij dacht diep na en zei dan op eerlijk gemeend toon:

— Je hebt slechts één kans er heelhuids uit te geraken... Ik moet op mijn beurt het leven redden. Ik spring in zee!

Marc bekeek Jan en zijn ogen schoten vonken...

— Of we landen samen veilig op de kust, of we schieten er alle twee het hachje bij in. Is dat goed begrepen, domoor?... Hou nu verlegen je mond, want ik begin ernstig te vrezen dat het «Aquaviva» je tersens heeft aangetast!

— Maar het toestel is te zwaar!

— Waarop wacht je om het te verlichten?... Gooi alles wat niet strikt noodzakelijk is over boord.

— Mooi! Dan begin ik al maar vast met de flessen «Aquaviva».

Big knikte instemmend.

Door de open deur vloog de ene fles na de andere naar beneden. Metodisch vervolgde Pasja zijn valandenwerk. Reservestukken, blusapparaat, lege reservoires, alles stortte de diepte in. Nu en dan wierp hij een blik op de benzine meter die haast onmerkbaar naar zeker naar het nulpunt schoof.

— Kijk nu eens rond, Pasja, zoal alles over boord wat ons niet onmiddellijk helpen kan en werp ook mijn koffers de deur uit!

— Je koffers?... Je koffers? hakiel! Pasja verbaasd.

— Je eigen koffers kan je moeilijk nog in zee gooien, die liggen

er al in! Doe wat ik... zeg, donderde Big ongeduldig.

De koffers werden, dus in zee gestort net als de dinghy en enkele stukken gereedschap. Het was nu erg stil in de bijna lege stuurhut, de twee piloten staarden onafgebroken naar de benzine meter.

— De nul ziet er uit als een kat die, uitgeplooid, gereed is om de muis, die haar tart, te verslinden, dacht Marc. Die gekke vergelijking spookte geruime tijd in zijn hoofd...

— Hoeveel benzine nog? vroeg Pasja met gesmoorde stem.

— Nog voor ongeveer tien minuten, zuchtte Big... En nog steeds is er niets te zien...

Hij brak brusk af en riep: — Pasja... dat zwart punt... droom of waak ik.

Jan tuurde in de aangewezen richting en stotterde van opwindning.

— Een... een vogel. Het is een vogel!

— Nu moeten we ook nog weten of het een albatros of een zeemeeuw is? Is het een albatros, dan zijn we misschien nog tientallen mijlen van land, maar is het een meeuw, dan bestaat er kans dat we vlak bij de kust zijn!

— Big! Big... Kijk! Kijk ginds!

De hand van Pasja verbrijzelde

Big en Pasja vliegen met hun eenmotorige Fairchild over het zuiden van de Atlantische Oceaan en koesteren het plan in Zuid-Amerika een maatschappij van vliegtuig-taxis op te richten. Verrast door een storm is Pasja verplicht op zee te landen. Zijn toestel zinkt, hij kan met veel moeite door Big opgepikt worden. Deze laatste vreest dat hij niet genoeg brandstof heeft om de kust te bereiken...

de voorarm van Big haast van lui ter opwindning. Big boog zich voorover en durfde zijn ogen haast niet geloven. Ginds, in de verte onderstreepte een violette lijn de horizon. Van minuut tot minuut werd deze lijn duidelijker...

— Kaap St-Jacques!... En daar heb je de vuurtoren van Natal! Eindelijk!

De motor hoestte en dat maakte een einde aan de vreugde van de twee piloten. Het toestel vertraagde, de schroef draaide als gek. Bleek en bevend staarde Big en Pasja elkaar aan. De naald van de benzine meter stond als vastgeschroefd op het nulpunt.

— Dat is een eerste waarschuwing, stelde Marc vast. We zullen de kust nooit bereiken.

De motor sputterde opnieuw... Hij was net als een hart waaruit het bloed wegvloet en een uitputtende en hopeloze strijd om het leven voert. De laatste druppels benzine werden opgebruikt. De piloten telden de polsslagen en wachtten angstig op de doodskreet. Het was net of hun eigen leven aan dit van de motor ver-

bonden was en hun bloed in hetzelfde ritme klopte... Big hield de handen om het stuur en de gasheleboom geklemd, dook licht naar beneden om de grootst mogelijke snelheid te behouden en de laatste brandstofreservoir tot op de laatste druppel te verbruiken...

Nog een keer hijgde de motor, dan stond hij stil. Op het geronk en het gezoem van de motor, volgde er een drukkende, adembeklemmende stilte. Men hoorde nog slechts het gezoem van de wind tegen de romp van het toestel. Nog een tijdje draaide de schroef, dan vertraagde ze om ten slotte stil te staan als een kruis op de neus van de Fairchild... In zweefvlucht gleed het toestel naar beneden...

— Geen geluk, bromde Big. Het moeten opgeven zo dicht bij het doel!...

★

OP minder dan achthonderd meter blonk het gele zand en wuifden de groene palmen van

het strand. Het vliegtuig naderde het water. Nog zes meter... nog vijf meter... Jan wierp een blik op de kust, berekende de afstand en sprong in het water, alvorens Marc een gebaar had kunnen maken om hem te weerhouden... Het lichaam van Jan kleefde de golven als een steen, Big gilde en het toestel, zo plotseling verlicht, schoot enkele meters vooruit. Big keek achterom en zag tot zijn geruststelling dat Pasja aan de oppervlakte was gekomen en met grote slagen in de richting van het strand zwom...

Een geruis als van zijde... de wielen van de Fairchild raakten de schuimkopjes van de golven. Big wilde absoluut vermijden dat zijn toestel tegen het water zou stoten als tegen een muur, hij trok de stuurknuppel zo ver mogelijk tegen de buik, het vliegtuig steigerde en stak de neus wanhopig naar omhoog... Een ogenblik nog zweefde de Fairchild boven het water, dan stortte hij in zee. Een hoge waterzuil spatte op. Z'n vaart was gebroken, het toestel dook met de neus naar voren, schudde en beefde als een bokser die groggy is. Mark meende dat het zou kantelen en hield zich stevig vast... het bleef echter staan met het water tot aan de buik en de vleugels half onder... Daar glinsterde het zand van de kust... Het mirakel was voltrokken : de Fairchild was gered.

★

LATER beweerde Pasja dat de hardste beproeving pas begon toen zij, druipend van het water, het vliegtuig dat langzaam in het slijk zonk naar het strand begonnen te trekken...

Eerst naderden enkele nieuwsgierigen, dan kwam de politie, nadien de douanebeambten en dan kwam het ergste : de Braziliaanse journalisten en de plaatselijke vertegenwoordigers van « Aquavita ». Men gunde de arme piloten nauwelijks de tijd een telegram te sturen om de oude Lapomme van hen behouden aankomst te verwittigen. Er volgden ontvangsten, cocktails, interviews voor kranten en radio en het harde gevecht tegen de verzekeringsmaatschappij, die ten slotte toch de verzekeringspremie voor de afgestorte Fairchild betaalde...

Eindelijk konden Big en Pasja zich dan klaar maken voor de tocht naar Nicaragua, want het was dit land dat zij hadden uitgekozen om hun maatschappij van vliegtuigtaxis op te richten. Er waren daar immers haast geen wegen, geen spoorwegen en zelfs geen luchtvaartlijn uitgebaat door de Staat. Nicaragua lag ook buiten de grote transcontinentale luchtvaartlijnen, dus bestond er een grote kans dat ze hier spoedig een vast klantenbestand zouden hebben. Vol hoop en met veel moed vlogen de twee piloten van Natal over Paramaribo, Cayenne, Caracas en bereikten de grens van Nicaragua.

Noch Big, noch Pasja kon vermoeden welke onaangename verrassing hen daar wachtte...

DE KUIFJE'S BON

**FIJN ! LEKKER !
SMAAKT NAAR NOG...**

**CHOCOSWEET
OP JE BOTERHAM
IS EEN ECHTE
LEKKERNIJ**

CHOCOSWEET
T IS EEN PRODUKT PALMARINA MET KUIFJE'S PUNTEN

JE VINDT DE KUIFJE'S BONNEN OP DE PRODUKTEN

**VICTORIA · PHILIP · PALMARINA · MATERNE ·
GRIMARD · BORSA · TROSMAN · HORTON · PANA ·
SKI & FRANCO · SUSSE · JACY & WHIP · NOSTA
TOSELLI**

ONZE GESCHENKEN

DE AARDRIJKS KUNDE VAN BELGIE. 17 reeks. beschikbaar. Per reeks.	50 punten
AFDRUKPLAATJES KUIFJE. 6 nieuwe reeksen. Per reeks ...	50 »
BRIEFPAPIER KUIFJE. Per omslag ...	100 »
KUIFJE'S CHROMO'S van de Collectie « ZIEN EN WETEN ». Vliegtuigen, Automobielen, Marine, Luchtschepen. Per reeks van 6 prachtige chromo's ...	100 »
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. 10 reeksen beschikbaar. Per omslag van 5 reproducties van beroemde schilderijen.	200 »
PORTEFEUILLE KUIFJE	200 »
GANZENPEL « KUIFJE EN BOBBIE »	200 »
KUIFJE'S PUZZLE in karton	200 »
KUIFJE'S PUZZLE in hout	500 »

Weldra!

komt er een nieuwe reeks van
DE MEESTERWERKEN VAN
DE SCHILDERKUNST van de
pers!

WIJ maken van deze gelegenheid gebruik om er onze trouwe verzamelaars aan te herinneren, dat de KUIFJE'S BONNEN voor hen een prachtig album DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST heeft uitgegeven. Hierin kunnen 30 chromo's op stijl papier gekleefd worden, ieder blad geeft op de rugzijde een uitleg over het schilderij. Een gouden lijstje verhoogt nog de waarde van iedere kunstreproductie.

PRIJS : 50 F.

**VOLGENDE WEEK :
EEN MAN MET ROOD HAAR**

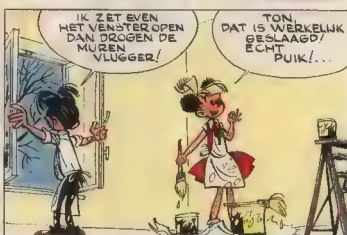
STUUR JE BONNEN NAAR KUIFJE — DIENST T.
Lombardstraat, 24, Brussel, of ruil ze in een warenhuis
« A l'Innovation ».

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

Lambik heeft bedloten een leger om te richten om de reuzen te bevechten. Wiske is het daarmee niet eens...

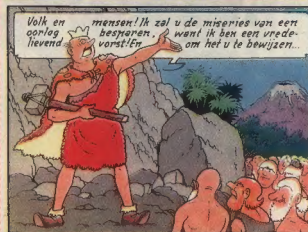
Lambik, dat gaaf niet op! Dat is zo goed als een uitdaging! Er moet een middel om die oorlog te vermijden!

Hoe wilt ge nu ambbras vermijden als die reuzen voor het vuur willen vechten?

Nu dat ge het zegt... Ik was dat ook van plan! Ik ga het volk mijn koninklijke vredesboodschap brengen!

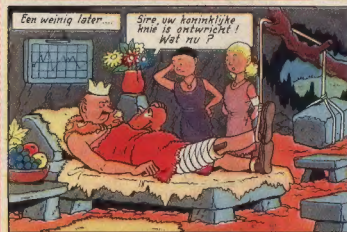
Volk en mensen! Ik zal u de miseries van een oorlog bestaren... want ik ben een vredesvorst! om het u te bewijzen...

...zal ik mijn strijdbijl...

...op mijn knie breken!!!

Een weinig later... Sire, uw koninklijke knie is ontwricht! Wat nu?

Het is vreselijk! Onze vredesboodschap moet de reuzen in elk geval bereiken vóór zij op het oorlogstad gaan!

Wiske, dat is een kalfje naar onze hand! De dwergen zouden het opzet licht verknoeien!

En zo vertrekken Suske en Wiske met Lollo naar de streek van de reuzen om de vrede met lucifers af te kopen.

Door de duisternis overvallen, brengen zij de nacht door rond een kampvuur....

...tot plots een geritsel in de struiken hen doet afschrikken!

TWINTIG MINUTEN VOOR EEN HOEDJE

EEN warenhuis van Stockholm moet knap je cijfers afgeven. Men wilt men weten aldaar te weet, dat een dame gemiddeld twintig minuten nodig heeft om een hoedje te kopen. De directie heeft nu tussen de hoedjes een chronometer gezet en daaronder de aankondiging dat wie een hoedje koopt in minder dan tien minuten 20 % korting krijgt, wie een kwartier nodig heeft krijgt nog een korting van 10 % maar... de vrouw die er twintig minuten over doet moet de volle prijs betalen. Time is money in Stockholm!

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE EIGENLIEFDE?

10 JA: Jij wenst dus door eigen werk aan je doel te geraken en dat doet ons veel genoegen. Je hebt genoeg eigenliefde om niet halfweg bij de pakken te blijven zitten. Maar, pas op dat de hoogmoed niet om het hoekje komt loeren!

7 TOT 9 JA: Je hebt genoeg eigenliefde om tegen de teleurstelling en ontmoediging te kampen. Ik wens je veel moed!

4 TOT 6 JA: Je hebt niet genoeg zelfvertrouwen. Je hebt veel kwaliteiten, gebruik ze! Span je een beetje meer in!

1 TOT 3 JA: Je eigenliefde komt slechts zelden tot uiting. In jouw plaats, zou ik niet steeds door anderen willen geholpen worden; ik zou op eigen vleugels willen vliegen om door eigen werk aan het doel te geraken.

NUL: Je rekent altijd op een goede ziel die je helpen zal. Waar

is je fierheid, vriend? Iedereen aanziet je voor een baby en daar is reden toe. Nu ben je nog jong, maar wat zal je later doen? Reken op jezelf en op je eigen kracht, vriend, zo kom je het verst in de wereld!

WIST JE

- dat de Spanjaarden in 1311 de eerste kanarievogels in Europa invoerden.
- dat het buskruit, door de Chinezen uitgevonden, in Europa voor het eerste werd gemaakt door de Duitser Berthold Schwarz in 1313.
- dat in 1280 de eerste apothek te Augsburg werd geopend. Het woord apothek komt uit het Grieks en betekent een voorraadkamer, een vortrek waar voorraad wordt opgeslagen.

Lokomotieven: worden ingeblikt

HET Amerikaans leger bezit een reusachtig station waar lokomotieven die niet meer worden gebruikt, ondergebracht worden. Al deze lokomotieven worden grondig nagekeken en waar er aan stuk is wordt vervangen. Nadien stoppen ze in een huls uit jute en al de snijkanten worden behoorlijk ingekleed. Nu spit men over de lokomotief vloeibare plastic, daarop een laag treer en daarboven een laag verf, waarvan aluminium is gemengd, en die de lokomotief tegen de hitte moet beschermen.

En... dat is niet alles! Het geheel is namelijk voorzien van een grote ritssluiting die om de twee maanden door de technici geopend wordt om te kijken of alles nog in orde is. Honderden lokomotieven staan op deze wijze ingeblikt. Heeft men ze nodig kan men ze weer uitpakken en onmiddellijk in gebruik nemen.

DE POST

HIER KOMT DE KAMPIOENE!

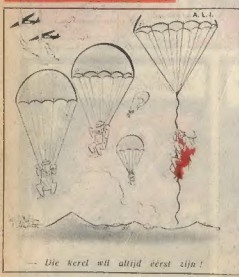

ZE is veertien jaar, heet Eliane en won een prijsvraag waaraan 34.000 scholieren deelnamen. Niet zo kwaad, he! De prijsvraag werd uitgeschreven in Frankrijk en handelde over de verkeersreglementen. Zij won op een maguette twintig inbreuken op de verkeersreglementen, reed daarna met een politieagent door de stad en noteerde gedurende een half uur de overtredingen welke zij zag. Eliane won daarmee een 4 PK.

TE KOOP!

EEN krotwoning tussen andere krotwoningen. Geen uitzicht, slechte lucht, ongezond buren. Wie wil ze kopen?

De man die deze aankondiging liet inlassen in de krant was ongetwijfeld eerlijk maar... of hij ook kopers vindt?

— Die kerel wil altijd eerst zijn!

VERBODEN BINNEN TE KIJKEN!

HET nieuw gebouw waarin het opzoekingscentrum van de General Motors is geïnstalleerd, is voorzien van luiken die automatisch sluiten wanneer er een vliegtuig of een helikopter nadert. Binnen loeren is blijkbaar verboden!

ZO SLAAPT DE MENS

UIT 'n onderzoek ingesteld aan de universiteit van New York naar al de geheimen van de slaap, bleek het volgende: de slaap is het diepst een uur en twintig mi-

nuten nadat men zich aan de armen van Morfeus heeft overgegeven. Nadien is de slaap minder vast. De bloeddruk van de mens die slaapt zakt, zijn hart klopt trager. Normaal keert men zich minimum één keer en maximum tien keer per uur om. Wie slaapt is gevoeliger voor het licht en het geluid!

Lees in ons volgende nummer: «Het leven van Lassie», een boeiend tekenverhaal. De tekenfilm met Globul als held. De invaas van de Zuraas. De gewone spannende tekenverhalen.

VERWARME WEGEN

Zwitserland wil het de automobilisten wat makkelijker maken en verwarnde, bij wijze van proeve, een deel van de weg die Zürich met Graubündenland verbindt. Op deze weg ligt er bijna heel de winter ijzig zodat het verkeer er erg gevaarlijk is. Door de weg te verwarmen kan men hem heel de winter van sneeuw en ijs vrijmaken en de kosten hiervan zijn niet hoog. We hopen dat gelijkaardige maatregelen ook in de andere landen zullen genomen worden.

POSTZEGELS MET PEPERMUNT

DE Duitse Bondsrepubliek heeft een nieuwe minister voor posten en die nieuwe minister wil te veldre trekken tegen de smokkeloosheid van de Duitse postzegels, dit in de figuurlijke en de letterlijke betekenis van het woord. Hij wil dat de voorkant van de postzegels werkelijk artistiek is en het graveren er van aan mensen met kunstzin en stielkennis zou worden toevertrouwd. Hij wenst tevens dat de achterkant of kleefzijde goed zou smaken. Neen, niet alleen naar pepermunt doch naar meer geïnteresseerde smaken zoals framboos, perzik of abrikoos. Die minister is beslist een fijnproever...

DIT IS :

NIEUWS IN HET KORT

- Tijdens het voetbalseizoen wonen niet minder dan tien miljoen Belgen de matches bij voor het nationaal kampioenschap. Dit brengt het aardige sommetje van 174 miljoen in de centen van de voetbalclubs.
- Mr. Chips overleed in Groot-Brittannië. Hij was inderdaad de uitvinder van de «pommes chips» die je graag eet. Mr. Chips wist er een fortuin mee te verdienen.
- Een zehond ontsnapte uit de dierentuin van

Jokohama, ontdekte een pracht van een vijver en wist daarin vijftig malen, dikke karpels te verschalken. «Wat een herenleventie» dacht onze zeehond. Hij werd op zijn beurt verschalkt en zit nu weer in de Zoo van Jokohama.

● In het afgelopen jaar stegen en daalden er 100.000 toestellen op de vliegvelden van Le Bourget en Orly. Er vertrokken of landden in het geheel 2.350.000 reizigers en er werd 43.000 ton vracht vervoerd.

TUSSEN SCHRIJVER EN UITGEVER

UITGEVERERS zijn vaak lastige mensen, maar ze hebben het met de schrijvers ook niet altijd zo makkelijk. Een Frans schrijver werd, voor enkele weken, door zijn uitgever opgebeld en het volgende gesprek ontspan zich :

— Mijnheer, u hebt me nog slechts het eerste deel van uw roman geleverd en volgens het contract moest u reeds drie weken geleden met heel het boek klaar zijn. Wanneer krijg ik de rest?

— Mijnheer, zo antwoordde de schrijver, ik heb zo'n verdriet over de dood van een van mijn romanfiguren dat ik niet werken kan. Geef me acht dagen om rustig te treuren...

GALGENHUMOR

HET gaat hier nog om een telefontje doch ditmaal tussen een tekenaar uit München en een begrafenisonderneming. Een avondblad uit München had verkeerdelijk gemeld dat de bekende tekenaar H. plotseling overleden was. De volgende morgen rinkelde de telefoon ten huize van de tekenaar en iemand met ernstige en treurige stem zei :

— Hier de begrafenisonderneming «Pletti». Kan ik met een familielid van mijnheer H. spreken?

De schalkse tekenaar antwoordde :

— Dat is heus niet nodig, mijnheer. Het lijk is zelf aan het apparaat!

BOTER IN POEDER

ER worden proefnemingen gedaan om boter te verwerken tot poeder en onder deze vorm in de handel te brengen. Men heeft reeds enig resultaat bereikt door boter te vermengen met niet-vette poedermelk. Boter in de vorm van poeder zou in de tropen best te pas komen. We hopen dat ze beter smaakt dan dat bewuste eierpoeder!

TWEE sierlijke silhouetten die zo uit een sprookje kunnen gescapt zijn: een sprookje dat opgevoerd werd door de Duitse TV, en waaraan de jeugd beslist veel genoege beleefde.

LAATSTE BERICHTEN

Bij het ter perse gaan vernemen wij, dat de lijst met de winnaars van de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG binnenkort zal verschijnen!

RAUWKOST VOOR DE ESKOMO'S

DE Eskimo's zijn grote vleeseters en dat kan moeilijk anders. Ze voeden zich met het vlees en het vet van de zeehonden en natuurlijk ook met vis. Sedert enkele tijd echter, importeren ze Amerikaans ingemaakt goed en het resultaat was een heboel kwalen. Amerikaanse specialisten terzake trachten de Eskimo's weer gezond te maken, door hen een plant uit Peru te leren kennen die Quinoa heet en groeit in de hoge Andes. Deze plant kan rauw en gekookt gegeten worden, men kan er soep en zelfs een soort bier van maken. Er bestaat veel kans dat de Quinoa op Groenland wil gelijken en zo krijgen de Eskimo's dan wat rauwkost onder de tand.

Verloren en weergevonden

EEN Frans kamerlid stelde voor in ieder departement een kantoor op te richten van «gevonden voorwerpen» die meer dan 5.000 Frank waard zijn. De bezitters van deze kantoren zouden betaald worden door de eigenaars die hun verloren goed weerkrijgen of door de vindsters, die het gevonden voorwerp krijgen daar de eigenaar ervan niet komt opdagen.

Het weekblad «KUIFJE» : 12^e jaargang. Lombard Uitgeverij, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1008.16. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, 151000 Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf : De Drukkerijen C. Van Cortenberg, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3553 — Giro 653.389 — Abonnement : 5 F. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. — CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCHE CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussee d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA INC. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)
en U.S.A. : PERIODICA INC. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo	Canada en buitenland	Ver. Staten
3 maanden ...	95. — F.	95. — F.	2.00. — F.	2.00. — F.
6 maanden ...	180. — F.	180. — F.	4.00. — F.	4.00. — F.
1 jaar ...	350. — F.	350. — F.	7.00. — F.	7.00. — F.

Opzage gecontroleerd door Deven.

Publiciteit : PUBLIS

COCKES IN STOCK

DOOR

HERGE

Pas zijn onze vrienden in Khemed geland, of men brengt hen aan het verstand dat zij ongewenst zijn en moeten terugkeren.

(Wordt voortgezet.)